

מת (חיפה) 26508-04-25 - מדינת ישראל נ' שכיב אבו רוקן

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 26508-04-25 מדינת ישראל נ' אבו רוקן(עציר)

לפני כבוד השופט בוריס שרמן

מדינת ישראל

המבקשת
נגד

שכיב אבו רוקן

המשיב

החלטה

בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

1. "המעשים המיוחסים לעורר חמורים עד מאוד. הם פוגעים באמון הציבור בעורכי הדין, ופוגעים באמינות מרשם המקרקעין, "קודש הקודשים" של חיי המסחר השוטפים בעסקאות נדל"ן. זיוף יפויי כוח וחוזי מכר, זיוף בקשות לרישום ולביטול הערות אזהרה, זיוף חותמות של עורכי דין - כל אלה יש בהם כדי להכשיל גם עורכי דין מנוסים, ומה יגידו אזרחים מהשורה שעשויים לאבד את כל חסכונות חייהם בשל העורר ושכמותו. לא אכחד כי כאשר קראתי לראשונה את המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום, סברתי כי אכן מקומו מאחורי סורג ובריה גם בשלב המעצר, על מנת להגן על הציבור" (בש"פ 1911/11 רועי רוזה נ' מדינת ישראל(22.3.2011), להלן - "עניין רוזה"). דבריו אלה של כב' השופט (כתוארו דאז) י' עמית כאילו נכתבו במיוחד עבור המקרה שלפניי.

2. כתב האישום שהוגש נגד המשיב מייחס לו ביצוע עבירות רבות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, הפרת הוראה חוקית, עבירות לפי חוק מיסוי מקרקעין ושיבוש מהלכי משפט. כתב האישום כולל חמישה אישומים ומפרט סדרה ארוכה של מעשי זיוף ומרמה מתוחכמים שביצע המשיב. נטען שהמשיב זייף חתימותיהם של בעלי מקרקעין שונים, חלקם נפטרו לפני שנים רבות, על מנת להשתלט על המקרקעין שבבעלות הקורבנות ויורשיהם. עוד זייף המשיב חתימות וחותמות של עורכי דין שכביכול חתמו על המסמכים. על סמך המסמכים המזויפים שהמשיב הגיש

ללשכת רישום המקרקעין נרשמו הערות אזהרה ואף הועברו זכויות במקרקעין לאחרים. בנוסף המשיב העלים את הטלפון הנייד שלו בכוונה לשבש הליכי משפט. כלל המעשים בוצעו בעת שהמשיב לא היה רשאי לעסוק בעריכת דין בהתאם להחלטות שניתנו במסגרת ההליכים הפליליים והמשמעתיים שהתנהלו נגדו.

3. בבקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. עוד נטען כי מהמשיב נשקפת מסוכנות גבוהה ביותר לביטחון הציבור ורכושו, שכן העבירות בוצעו במשך תקופה ארוכה, באופן שיטתי, מתוחכם ובהיקף ניכר. עוד נטען כי נגד המשיב מתנהל הליך פלילי אחר במסגרתו הוא מואשם בעבירות כמעט זהות למיוחס לו בהליך הנוכחי. ביצוע העבירות החדשות תוך כדי הליך פלילי זה מלמד שאין למשיב מורא מהדין. לטענת המבקשת, היכרות המשיב עם חלק מהעדים מבססת חשש לשיבוש מהלכי משפט או הימלטות מפני הדין.

4. בדיון ביום 27/5/25 ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וביקש להורות על הגשת תסקיר מעצר. בהעדר התנגדות מצד המבקשת נעתרתי למבוקש.

5. בתסקיר מעצר מיום 30/6/25 עמד שירות המבחן על נסיבותיו האישיות של המשיב, כבן 55, נשוי בשנית ואב לארבעה ילדים שלא עבד טרם מעצרו. שירות המבחן העריך כי מעצרו הממושך של המשיב לצד ריחוקו ממשפחתו מהווים גורמים מרתיעים ומחדדי גבולות. עם זאת, למשיב קשיים בהפנמת גבולות חיצוניים, קשיים בדחיית סיפוקים והוא נעדר מודעות לאופן קבלת החלטות והפעלת שיקול דעת במצבי דחק. המשיב מתקשה להציב לעצמו גבולות, הוא מאופיין בכוחות אגו חלשים ובהתנהלות מניפולטיבית. שירות המבחן התרשם כי בבסיס מאפייני אישיותו והתנהלותו קיימים אלמנטים בתחום המרמה והזיוף. במכלול, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות על ידי המשיב.

שירות המבחן בחן את החלופה שהוצעה - מעצר בית בכפר ורדים, בבית אחותו של המשיב, בפיקוח האחות וההורים - אך שלל אותה בהעדר אלמנט פיקוחי חיצוני שיכול להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב, ולמרות התרשמותו החיובית מהמפקחים המוצעים.

6. לאחר שביום 1/7/25 שמעתי את המפקחים המוצעים ולא מצאתי את אחותו של המשיב מתאימה למלאכת הפיקוח, הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים ובו להתייחס לאפשרות מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ובפיקוחם של ערבים נוספים שיוצעו על ידי המשיב.

בתסקיר משלים מיום 13/7/25 שירות המבחן המליץ על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני בדירה שכורה בשפרעם, בפיקוח הוריו ושני חברים של המשיב, אותם מצא ראויים למלאכת הפיקוח. עוד המליץ להעמיד את המשיב בצו פיקוח מעצרים.

7. ב"כ המבקשת טען כי קיים פער בלתי מוסבר בין התסקיר הראשון שנמנע מהמלצה לבין התסקיר השני שהמליץ על השחרור. הוא הפנה לנזק הרב שגרמו מעשי המשיב לקורבנות ולציבור בכללותו, לכך שהמשיב ניצל מצוקתו של עו"ד מבוגר על מנת להשתמש בחותמת שלו, שהמשיב שיבש

הליכים בכך שדאג להחליף טלפון נייד, שהעבירות בוצעו כשנגד המשיב מתנהל הליך פלילי אחר בגין ביצוע עבירות דומות ושהמשיב לא עבר שום טיפול. מסקנתו הינה כי המשיב לא ראוי לאותה מידה של אמון בסיסי המתחייבת לצורך שקילת חלופת מעצר כלשהי.

באשר לחלופה שהוצעה, ב"כ המבקשת טען כי גילם המתקדם של הורי המשיב ישפיע על יכולתם לפקח עליו באופן יעיל. מחקירתם עולה כי אינם מודעים למצב בנם ולפיכך יתקשו לזהות מצבי סיכון. לגבי המפקחים הנוספים, טען כי אלה לא היו מודעים לדפוסיו של המשיב ואחד מהם היסס כאשר נחקר לגבי הסכמתו לערוב לקיום כלל תנאי השחרור (ולא רק חובתו לדווח על ההפרה בעת שהוא עצמו מפקח על המשיב).

ב"כ המבקשת הצהיר כי המבקשת תעשה כל מה שתלוי בה על מנת שההליך יסתיים במהרה, אך בהעדר אמון בסיסי שניתן לתת במשיב וכאשר החלופה המוצעת לא יכולה להפחית את מסוכנותו, עתר למעצר המשיב עד תום הליכים.

8. ב"כ המשיב טען כי המלצת שירות המבחן מהווה שיקול משמעותי התומך באימוץ החלופה שהוצעה. עוד הפנה להתרשמותו החיובית של שירות המבחן מהמפקחים. משמדובר בעבירות רכוש, לגביהן הכלל הינו שחרור, ביקש להעדיף את זכותו של המשיב לחירות.

דין והכרעה

9. בהעדר מחלוקת אני קובע שקיימות ראיות לכאורה להוכחות המיוחס למשיב בכתב האישום. באשר לעילת המעצר, עסקינן אכן בעבירות בעלות ממד רכושי מובהק. אלא שמעשי המשיב בוצעו בתחום רב ותעוזה בלתי מבוטלת, תוך תכנון מוקדם וגרימת נזקים כבדים לקורבנות ולחברה בכללותה. כל אלה מוכרים בפסיקת בית המשפט העליון כמלמדים על קיומה של מסוכנות המצדיקה מעצר בעבירות רכוש (בש"פ 5431/98 **רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(4) 268). לכך יש להוסיף את חומרתם המופלגת של המעשים, עליה עמד כב' הנשיא י' עמית **בעניין רווה** בדבריו אליהם הפניתי בתחילת החלטה זו (אם כי יש לזכור כמובן שמעצר אינו מקדמה על חשבון העונש).

לכך אוסיף ממד נוסף. המשיב ביצע עבירות תוך שהוא נעזר בידע שצבר במהלך עיסוקו בתחום המשפט. ב"נשק" זה השתמש פעמים רבות, גם לאחר שהוגש כתב אישום נגדו ונאסר עליו לעבוד בעריכת דין, הן במסגרת ההליך הפלילי והן בהחלטת בית הדין המשמעתית. למרות תמרור אזהרה ברור זה בחר המשיב להפר את המגבלות שהוטלו עליו. נתונים אלה מעצימים את המסוכנות ואת החשש לשיבוש הנובע מהיכרות המשיב עם חלק מהמעורבים באירועים.

נוכח העונש הצפוי למשיב במידה ויורשע בשני התיקים - שנות מאסר ארוכות - מתקיים אף חשש משמעותי להימלטות מאימת הדין במקרה של שחרור המשיב.

10. עוד נקבע בעניין רווה:

"...מעצר אינו מקדמה על חשבון העונש, וחזקה עלינו מצוות המחוקק כיבית המשפט לא יורה על מעצרו של נאשם, אלא אם נוכח, בין היתר, כי "לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה" כאמור בסעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) (להלן: חוק המעצרים). בחינה זו נעשית למרות קיומן של עילות מעצר כמו מסוכנות או חשש לשיבוש הליכי משפט (וראו, לדוגמה, בש"פ 5927/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה י ([פורסם בנבו], 16.8.2010); בש"פ 6247/10 רבינוביץ' נ' מדינת ישראל, פסקה 10 ([פורסם בנבו], 1.9.2010); בש"פ 6539/07 בן מיר יהושע נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 9.8.2007)). השיקולים העיקריים בבוא בית המשפט לבחון אפשרות לחלופה כוללים, בין היתר, עבר פלילי ומהותו, מספר האישומים ונסיבותיהם ותסקיר שירות המבחן (בש"פ 11053/05 אנואר אל אסד נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 19.12.2005); בש"פ 5887/10 מדינת ישראל נ' עומר אחמידי ([פורסם בנבו], 16.8.2010)). משמצא בית המשפט כי יש טעם בבחינת חלופת מעצר, יבחן בית המשפט את החלופה הפרטנית המוצעת ואם עומדת היא במטרתה לאור הנסיבות (בש"פ 9109/09 אבו זייד נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 24.11.2009) והאסמכתאות שם). בכגון דא, ראוי לייחס משקל נכבד להתרשמותה של הערכאה הדיונית, שבחנה באופן מקיף ויסודי את פרטי חלופת המעצר והתרשמה ישירות מהמפקחים ומהערכים (בש"פ 3839/04 מדינת ישראל נ' בחירי ([פורסם בנבו], 25.4.2004)). ולבסוף, יש לזכור כי חלופת המעצר נדרשת להפחית ולהקלות במידה רבה את עילת המעצר (מסוכנות או חשש לשיבוש הליכי משפט) אך אין מדובר בחלופה "הרמטית" כמעצר מאחורי סורג ובריח, "סיכון קיים לעולם, אך השאלה היא מה מידת ההסתברות להתממשות הסיכון".

לאחר שנחשפתי למלוא הנתונים הצריכים לעניין אני סבור כי ניתן להסתפק בחלופה בעניינו של המשיב. לא אכחיש, התלבטתי תחילה האם היה מקום לשקול חלופה כלשהי נוכח חומרת האישומים וקיומו של התיק הקודם. הוריתי על הזמנת תסקיר מעצר בעיקר בשל עמדת המבקשת, שלא התנגדה לכך. אולם, לאחר קבלת התסקיר, ולמרות עוצמת עילות המעצר, מצאתי להעמיק בבדיקת החלופה. לאחר שפסלתי את החלופה בכפר ורדים, הוצעה חלופה בשפרעם עליה שירות המבחן ממליץ. אציין, כי לא מצאתי סתירה או פער בין שני תסקירים שהוגשו. שירות המבחן לא שלל מלכתחילה אפשרות להסתפק בחלופה, ומצא בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח אנושי נוסף אותו "אלמנט חיצוני" שהיה חסר לו על מנת להמליץ על החלופה בתסקיר הראשון.

בסופו של יום, כאמור לא בלי התלבטות, הגעתי למסקנה כי ניתן יהיה לעצב חלופה שתפחית למידה סבירה את הסיכון לביצוע עבירות נוספות, שיבוש המשפט, הימלטות והפרת התנאים המגבילים - ארבע

עילות מעצר שונות שלדעתי מתקיימות בעניינו של המשיב. בקביעת התנאים והערבויות נעזרתי בהחלטה שניתנה **בעניין רוה**, וכן בהחלטות במ"ת 39899-05-15 **מדינת ישראל נ' ג'סאן ערטול** (החלטה מיום 1/6/15, ערר שהוגש נדחה - בש"פ 4011/15 **ג'סאן ערטול נ' מדינת ישראל**), מ"ת 31976-06-12 **מדינת ישראל נ' חוסאם מוחסן** (החלטה מיום 23/7/12) ומ"ת 60684-06-15 **מדינת ישראל נ' דן שפיר** (החלטה מיום 30/6/15).

11. צודק ב"כ המבקשת, גילם של הורי המשיב (במיוחד של אביו) יקשה עליהם לאורך זמן לפקח על המשיב באופן יומיומי וללא הפסקות. אלא ששני המפקחים הנוספים העידו כי הם מוכנים לסייע להורים ולהחליף אותם במידת הצורך. השניים פנויים מבחינת עיסוקיהם וזמינים לשעות פיקוח רבות. באשר לכלל המפקחים, התרשמתי כי מדובר באנשים נורמטיביים שמעולם לא הורשעו בפלילים (אין בחקירה מלפני שנים רבות כדי לשנות מרושם זה). הם גם יכלו להציב למשיב גבולות, למנוע ביצוע עבירות נוספות ולדווח בעת הצורך. בכוונתי גם לקבוע תנאים וערבויות שיסייעו למפקחים במלאכתם ויבטיחו רמת פיקוח נאותה מצדם.

אזכיר, כי להתרשמות שירות המבחן המשיב מורתע מההליכים שננקטו נגדו ובמיוחד מהמעצר הממושך. לשיטתי, יש בכך כדי להפחית את הסיכון של הפרת התנאים המגבילים, לפחות בטווח הזמן הקצר והבינוני.

התחשבתי אף במיקום החלופה, שמרוחקת ממקום מגורי המשיב ומהסביבה בה בוצעו העבירות. יש בכך כדי להפחית את המסוכנות הנשקפת מהמשיב ואת החשש לשיבוש הליכים.

לבסוף, נתתי משקל משמעותי לעמדת שירות המבחן שמצא כי החלופה המוצעת מתאימה ויכולה להשיג את תכלית המעצר. בהקשר זה אציין, כי להשקפתי צו המבחן יהווה נדבך נוסף שבכווח להפחית עוד יותר את המסוכנות הנשקפת מהמשיב לטווח הארוך.

12. לאור כל האמור, ולאחר שעיינתי בחוות דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, אני מורה כי מעצרו של המשיב יוסב למעצר בפיקוח האלקטרוני בתנאים הבאים:

א. המעצר בפיקוח יהיה ברח' ... בשפרעם. על המשיב יפקח בכל עת אחד מהוריו או אחד מהמפקחים שנחקרו לפניו ביום 20/7/25. למען הסר כל ספק, על אחד מהמפקחים לשהות במחיצת המשיב בכל שעות היממה ולדווח למשטרת ישראל מיד, במידה והמשיב יפר את התנאים.

ב. נאסר על המשיב לצאת ממקום מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אלא אם יזומן לדיונים בתיק זה או בתיק העיקרי, לשירות המבחן או מטעמו, או שהיציאה תאושר מראש על ידי בית המשפט. בכל יציאה על המשיב להיות מלווה על ידי אחד המפקחים שאושרו.

ג. נאסר על המשיב ליצור כל קשר, במישרין או בעקיפין, עם מי מהמעורבים בפרשה. כן נאסר עליו להיכנס לתחומי היישובים עוספיא ודאלית אל כרמל.

ד. למען הסר ספק, נאסר על המשיב לעסוק בעריכת דין, לבצע כל פעולה שהדין מייחד לעורכי דין וכן להחזיק או להשתמש בחותמת של עורך דין, של המשיב עצמו או של עורך דין אחר.

ה. נאסר על המשיב לעשות שימוש בטלפון נייד, מחשב או כל מכשיר אלקטרוני אחר בעל גישה לאינטרנט. שימוש בטלוויזיה חכמה יתאפשר בנוכחות אחד המפקחים בלבד.

ו. להבטחת קיום תנאי השחרור יופקד סך של 150,000 ₪ בקופת בית המשפט. בנוסף, המשיב עצמו וכל אחד מארבעת המפקחים שאושרו יחתמו על ערבויות כספיות על סך 200,000 ₪. **למען הסר ספק, הערבויות נועדו לא רק להבטחת פיקוח רציף על המשיב ודיווח במקרה של הפרה, אלא להבטחת כל תנאי שחרור המשיב, לרבות הימצאות המשיב בפיקוח קבוע, אי ביצוע עבירות חדשות, הימנעות מהפרת תנאים או שיבוש הליכים והתייצבות לדיונים ולריצוי העונש ככל שהמשיב יורשע.**

ז. בשל החשש הגבוה להימלטות, העורר ימשכן נכס עד לסכום של מיליון ₪ להבטחת התייצבותו להליכי המשפט (לשם כך על העורר להמציא הערכת שמאי לגבי שווי הנכס, אלא אם תסכים המבקשת כי שווי הנכס גבוה יותר).

ח. אני מוציא צו עיכוב יציאה מהארץ נגד המשיב. הצו יעמוד בתוקף עד תום ההליכים בתיק העיקרי וככל שהמשיב יורשע - עד לסיום ריצוי העונש שיוטל עליו. דרכונו של המשיב יופקד במזכירות בית המשפט.

ט. למשיב יותקן איזוק אלקטרוני בתיאום עם שב"ס והוא ילווה למקום המעצר בפיקוח אלקטרוני על ידי אחד המפקחים שאושרו.

י. המשיב יועמד בצו פיקוח מעצרים של שירות המבחן למשך 6 חודשים.

מובהר כי אם יפר המשיב תנאי מתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, ייעצר מיד.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא להסבת המעצר למעצר בפיקוח אלקטרוני עם מילוי כלל התנאים.

נוכח עוצמת עילות המעצר במקרה זה אני סבור שכלל התנאים והערבויות הכרחיים להשגת תכלית המעצר. משכך, אין מקום להפחתה בגובה הערבויות. באם לא יעמוד בתנאים, ישהה המשיב במעצר עד שיעמוד בתנאים או עד תום ההליכים נגדו.

המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן ולממונה על הפיקוח האלקטרוני ותטפל בקיום התנאים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשפ"ה, 23 יולי 2025, בהעדר
הצדדים.